

Ministry of Foreign Affairs of
the People's Republic of China

Amerikaanse hegemonie en de gevaren ervan

2023-02-20 16:28

Amerikaanse hegemonie en de gevaren ervan

Februari 2023

Inhoud

Invoering

Sinds de Verenigde Staten na de twee wereldoorlogen en de Koude Oorlog het machtigste land ter wereld zijn geworden, zijn ze zich steeds brutaler gaan bemoeien met de binnenlandse aangelegenheden van andere landen. Ze zijn hun hegemonie gaan nastreven, behouden en misbruiken ze, ze bevorderen subversie en infiltratie en voeren opzettelijk oorlogen, waarmee ze de internationale gemeenschap schade toebrengen.

De Verenigde Staten hebben een hegemonisch draaiboek ontwikkeld om "kleurenrevoluties" te ensceneren, regionale geschillen aan te wakkeren en zelfs direct oorlogen te beginnen onder het mom van het promoten van democratie, vrijheid en mensenrechten. Vasthoudend aan de

mentaliteit van de Koude Oorlog, hebben de Verenigde Staten de blokpolitiek opgevoerd en conflicten en confrontaties aangewakkerd. Het heeft het concept van nationale veiligheid te ver uitgerekt, exportcontroles misbruikt en anderen unilaterale sancties opgelegd. Het heeft een selectieve benadering van internationaal recht en regels gehanteerd, deze gebruikt of verwerpt zoals het goeddunkt, en heeft geprobeerd regels op te leggen die zijn eigen belangen dienen in naam van het handhaven van een "op regels gebaseerde internationale orde."

Dit rapport wil, door de relevante feiten te presenteren, het Amerikaanse machtsmisbruik op politiek, militair, economisch, financieel, technologisch en cultureel gebied blootleggen en meer internationale aandacht vestigen op de gevaren van de Amerikaanse praktijken voor de wereldvrede en -stabiliteit en het welzijn van alle volkeren.

I. Politieke hegemonie – het gewicht in de schaal leggen

De Verenigde Staten probeert al lange tijd andere landen en de wereldorde te vormen met haar eigen waarden en politieke systeem, in naam van de bevordering van democratie en mensenrechten.

◆ Er zijn talloze voorbeelden van Amerikaanse inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van andere landen. In naam van "het bevorderen van democratie" beoefenden de Verenigde Staten een "Neo-Monroe Doctrine" in Latijns-Amerika, zetten "kleurenrevoluties" in Eurazië in gang en orkestreerden de "Arabische Lente" in West-Azië en Noord-Afrika, wat chaos en rampspoed bracht in veel landen.

In 1823 kondigden de Verenigde Staten de Monroe Doctrine af. Terwijl ze een "Amerika voor de Amerikanen" aanprezen, wilden ze eigenlijk een "Amerika voor de Verenigde Staten."

Sindsdien is het beleid van opeenvolgende Amerikaanse regeringen ten opzichte van Latijns-Amerika en de Caraïbische regio doorspekt met politieke inmenging, militaire interventie en regime-subversie. Van de 61 jaar durende vijandigheid jegens en blokkade van Cuba tot de omverwerping van de Allende-regering van Chili, is het Amerikaanse beleid ten aanzien van deze regio gebaseerd op één maxime: degenen die zich onderwerpen, zullen voorspoedig zijn; degenen die zich verzetten, zullen omkomen.

Het jaar 2003 markeerde het begin van een reeks "kleurenrevoluties" -- de "Rozenrevolutie" in Georgië, de "Oranje Revolutie" in Oekraïne en de "Tulpenrevolutie" in Kirgizië. Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken gaf openlijk toe een "centrale rol" te spelen in deze "regimewisselingen." De Verenigde Staten bemoeiden zich ook met de binnenlandse aangelegenheden van de Filipijnen, door president Ferdinand Marcos Sr. in 1986 en president Joseph Estrada in 2001 af te zetten via de zogenaamde "People Power Revolutions."

In januari 2023 bracht de voormalige Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Mike Pompeo zijn nieuwe boek Never Give an Inch: Fighting for the America I Love uit. Hij onthulde daarin dat de Verenigde Staten van plan waren om in te grijpen in Venezuela. Het plan was om de regering van Maduro te dwingen een overeenkomst te sluiten met de oppositie, Venezuela te beroven van de mogelijkheid om olie en goud te verkopen voor buitenlandse valuta, hoge druk uit te oefenen op de economie en de presidentsverkiezingen van 2018 te beïnvloeden.

◆ De VS hanteert dubbele normen voor internationale regels. De Verenigde Staten stellen hun eigenbelang voorop en hebben zich afgekeerd van internationale verdragen en organisaties, en stellen hun nationale wetgeving boven internationale wetgeving. In april 2017 kondigde de regering van Trump aan dat ze alle Amerikaanse financiering aan het United Nations Population Fund (UNFPA) zou stopzetten met het excuus dat de organisatie "een programma van gedwongen abortus of onvrijwillige sterilisatie ondersteunt of eraan deelneemt." De Verenigde Staten verlieten UNESCO twee keer in 1984 en 2017. In 2017 kondigden ze aan dat ze het Klimaatakkoord van Parijs zouden verlaten. In 2018 kondigden ze hun vertrek uit de VN-Mensenrechtenraad aan, waarbij ze de "vooringenomenheid" van de organisatie tegen Israël en het falen om mensenrechten effectief te beschermen aanhaalden. In 2019 kondigden de Verenigde Staten hun terugtrekking uit het Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty aan om onbeperkte ontwikkeling van geavanceerde wapens te zoeken. In 2020 kondigden ze hun terugtrekking uit het Treaty on Open Skies aan.

De Verenigde Staten zijn ook een struikelblok geweest voor biologische wapenbeheersing door zich te verzetten tegen onderhandelingen over een verificatieprotocol voor de Biological Weapons Convention (BWC) en door internationale verificatie van de activiteiten van landen met betrekking tot biologische wapens te belemmeren. Als het enige land met een voorraad chemische wapens, hebben de Verenigde Staten herhaaldelijk de vernietiging van chemische wapens uitgesteld en bleven ze terughoudend in het nakomen van hun verplichtingen. Het is het grootste obstakel geworden voor het realiseren van "een wereld zonder chemische wapens."

◆ De Verenigde Staten vormen kleine blokken via hun alliantiesysteem. Ze hebben een "Indo-Pacific Strategy" opgelegd aan de regio Azië-Pacific, door exclusieve clubs als de Five Eyes, de Quad en AUKUS te verzamelen en landen in de regio te dwingen partij te kiezen. Zulke praktijken zijn in essentie bedoeld om verdeeldheid in de regio te creëren, confrontaties aan te wakkeren en de vrede te ondermijnen.

◆ De VS velt willekeurig een oordeel over democratie in andere landen en verzint een vals verhaal van "democratie versus autoritarisme" om vervreemding, verdeeldheid, rivaliteit en confrontatie aan te wakkeren. In december 2021 organiseerden de Verenigde Staten de eerste "Summit for Democracy", die kritiek en tegenstand kreeg van veel landen omdat het de spot dreef met de geest van democratie en de wereld verdeelde. In maart 2023 organiseren de Verenigde Staten nog een "Summit for Democracy", die onwelkom blijft en opnieuw geen steun zal vinden.

II. Militaire hegemonie – Roekeloos gebruik van geweld

De geschiedenis van de Verenigde Staten wordt gekenmerkt door geweld en expansie. Sinds het in 1776 onafhankelijk werd, heeft de Verenigde Staten voortdurend met geweld expansie nagestreefd: het slachtte indianen af, viel Canada binnen, voerde een oorlog tegen Mexico, zette de Amerikaans-Spaanse Oorlog in gang en annexeerde Hawaï. Na de Tweede Wereldoorlog waren de oorlogen die door de Verenigde Staten werden uitgelokt of gelanceerd onder meer de Koreaanse Oorlog, de Vietnamoorlog, de Golfoorlog, de Kosovo-oorlog, de oorlog in Afghanistan, de Irakoorlog, de Libische oorlog en de Syrische oorlog, waarbij misbruik werd gemaakt van de militaire hegemonie om de weg vrij te maken voor expansionistische doelstellingen. In de afgelopen jaren is het gemiddelde jaarlijkse militaire budget van de VS de 700 miljard dollar gepasseerd, goed voor 40 procent van het wereldtotaal, meer dan de 15 landen die erachter zitten bij elkaar. De Verenigde Staten hebben ongeveer 800 militaire bases in het buitenland, met 173.000 troepen in 159 landen.

Volgens het boek America Invades: How We've Invaded or been Militarily Involved with almost Every Country on Earth, heeft de Verenigde Staten gevochten of is militair betrokken geweest bij bijna alle 190 landen die door de Verenigde Naties zijn erkend, met slechts drie uitzonderingen. De drie landen werden "gespaard" omdat de Verenigde Staten ze niet op de kaart aantroffen.

◆ Zoals voormalig Amerikaans president Jimmy Carter het zei, is de Verenigde Staten ongetwijfeld de meest oorlogszuchtige natie in de geschiedenis van de wereld. Volgens een rapport van Tufts University, "Introducing the Military Intervention Project: A new Dataset on US Military Interventions, 1776-2019," ondernamen de Verenigde Staten wereldwijd bijna 400 militaire interventies tussen die jaren, waarvan 34 procent in Latijns-Amerika en het Caribisch gebied, 23 procent in Oost-Azië en de Stille Oceaan, 14 procent in het Midden-Oosten en Noord-Afrika en 13 procent in Europa. Momenteel neemt de militaire interventie in het Midden-Oosten en Noord-Afrika en ten zuiden van de Sahara gelegen Afrika toe.

Alex Lo, columnist van de South China Morning Post, wees erop dat de Verenigde Staten sinds hun oprichting zelden onderscheid hebben gemaakt tussen diplomatie en oorlog. In de 20e eeuw heeft het democratisch gekozen regeringen in veel ontwikkelingslanden omvergeworpen en ze onmiddellijk vervangen door pro-Amerikaanse marionettenregimes. Vandaag de dag herhalen de Verenigde Staten in Oekraïne, Irak, Afghanistan, Libië, Syrië, Pakistan en Jemen hun oude tactieken van proxy-, low-intensity- en drone-oorlogen.

◆ De Amerikaanse militaire hegemonie heeft humanitaire tragedies veroorzaakt. Sinds 2001 hebben de oorlogen en militaire operaties die de Verenigde Staten lanceerden in naam van de strijd tegen terrorisme meer dan 900.000 levens geëist, waarvan ongeveer 335.000 burgers, miljoenen gewonden en tientallen miljoenen ontheemden. De Irakoorlog van 2003 resulteerde in

ongeveer 200.000 tot 250.000 burgerslachtoffers, waaronder meer dan 16.000 rechtstreeks gedood door het Amerikaanse leger, en meer dan een miljoen daklozen achtergelaten.

De Verenigde Staten hebben wereldwijd 37 miljoen vluchtelingen gecreëerd. Sinds 2012 is het aantal Syrische vluchtelingen alleen al vertienvoudigd. Tussen 2016 en 2019 werden 33.584 burgerdoden gedocumenteerd in de Syrische gevechten, waaronder 3.833 doden door door de VS geleide coalitiebombardementen, de helft van hen vrouwen en kinderen. De Public Broadcasting Service (PBS) meldde op 9 november 2018 dat de luchtaanvallen van de Amerikaanse troepen op Raqqa alleen al 1.600 Syrische burgers het leven kostten.

De twee decennia durende oorlog in Afghanistan verwoestte het land. In totaal werden 47.000 Afghaanse burgers en 66.000 tot 69.000 Afghaanse soldaten en politieagenten die niets met de aanslagen van 11 september te maken hadden, gedood bij Amerikaanse militaire operaties, en raakten meer dan 10 miljoen mensen ontheemd. De oorlog in Afghanistan vernietigde de basis van de economische ontwikkeling daar en stortte het Afghaanse volk in armoede. Na het "Kabul-debacle" in 2021 kondigden de Verenigde Staten aan dat ze ongeveer 9,5 miljard dollar aan tegoeden van de Afghaanse centrale bank zouden bevriezen, een stap die werd beschouwd als "pure plundering".

In september 2022 zei de Turkse minister van Binnenlandse Zaken Suleyman Soylu tijdens een bijeenkomst dat de Verenigde Staten een proxy-oorlog in Syrië hebben gevoerd, Afghanistan hebben veranderd in een opiumveld en heroïnefabriek, Pakistan in beroering hebben gebracht en Libië in onophoudelijke burgerlijke onrust hebben achtergelaten. De Verenigde Staten doen er alles aan om de mensen van elk land met ondergrondse hulpbronnen te beroven en tot slaaf te maken.

De Verenigde Staten hebben ook afschuwelijke methoden in oorlogen gebruikt. Tijdens de Koreaanse Oorlog, de Vietnamoorlog, de Golfoorlog, de Kosovo-oorlog, de oorlog in Afghanistan en de oorlog in Irak, gebruikten de Verenigde Staten enorme hoeveelheden chemische en biologische wapens, evenals clusterbommen, brandstof-luchtbommen, grafietbommen en verarmd uraniumbommen, wat enorme schade aan civiele faciliteiten, talloze burgerslachtoffers en blijvende milieuvervuiling veroorzaakte.

III. Economische hegemonie – plundering en uitbuiting

Na de Tweede Wereldoorlog leidden de Verenigde Staten de inspanningen om het Bretton Woods-systeem, het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank op te zetten, die samen met het Marshallplan het internationale monetaire systeem vormden dat rond de Amerikaanse dollar was gecentreerd. Daarnaast hebben de Verenigde Staten ook institutionele hegemonie in de internationale economische en financiële sector gevestigd door de gewogen stemsystemen, regels en regelingen van internationale organisaties te manipuleren, waaronder "goedkeuring door 85

procent meerderheid", en haar binnenlandse handelswetten en -regelgeving. Door te profiteren van de status van de dollar als de belangrijkste internationale reservevaluta, innen de Verenigde Staten in feite "seigniorage" van over de hele wereld; en door haar controle over internationale organisaties te gebruiken, dwingt ze andere landen om de politieke en economische strategie van Amerika te dienen.

◆ De Verenigde Staten exploiteren de rijkdom van de wereld met behulp van "seigniorage." Het kost slechts ongeveer 17 cent om een 100 dollarbiljet te produceren, maar andere landen moesten 100 dollar aan daadwerkelijke goederen ophoesten om er een te verkrijgen. Meer dan een halve eeuw geleden werd erop gewezen dat de Verenigde Staten genoten van buitensporige privileges en tekorten zonder tranen die werden veroorzaakt door hun dollar, en het waardeloze papieren biljet gebruikten om de grondstoffen en fabrieken van andere landen te plunderen.

◆ De hegemonie van de Amerikaanse dollar is de belangrijkste bron van instabiliteit en onzekerheid in de wereldeconomie. Tijdens de COVID-19-pandemie misbruikten de Verenigde Staten hun wereldwijde financiële hegemonie en injecteerden ze biljoenen dollars in de wereldmarkt, waardoor andere landen, met name opkomende economieën, de prijs moesten betalen. In 2022 beëindigde de Fed haar ultra-soepele monetaire beleid en ging over op agressieve renteverhogingen, wat leidde tot onrust op de internationale financiële markt en aanzienlijke depreciatie van andere valuta's zoals de euro, waarvan er veel daalden tot een dieptepunt in 20 jaar. Als gevolg hiervan werden een groot aantal ontwikkelingslanden uitgedaagd door hoge inflatie, valutadepreciatie en kapitaaluitstroom. Dit was precies wat Nixons minister van Financiën John Connally ooit opmerkte, met zelfgenoegzaamheid maar scherpe precisie, dat "de dollar onze valuta is, maar het is uw probleem."

◆ Met zijn controle over internationale economische en financiële organisaties, stelt de Verenigde Staten aanvullende voorwaarden aan hun hulp aan andere landen. Om obstakels voor de instroom van Amerikaans kapitaal en speculatie te verminderen, moeten de ontvangende landen financiële liberalisering bevorderen en financiële markten openen, zodat hun economisch beleid in lijn is met de Amerikaanse strategie. Volgens de Review of International Political Economy waren er, samen met de 1.550 schuldverlichtingsprogramma's die het IMF tussen 1985 en 2014 aan zijn 131 lidstaten heeft verstrekt, maar liefst 55.465 aanvullende politieke voorwaarden aan verbonden.

◆ De Verenigde Staten onderdrukt opzettelijk haar tegenstanders met economische dwang. In de jaren 80, om de economische dreiging van Japan te elimineren en om Japan te controleren en te gebruiken in dienst van Amerika's strategische doel om de Sovjet-Unie te confronteren en de wereld te domineren, wendden de Verenigde Staten hun hegemonische financiële macht tegen Japan aan en sloten het Plaza-akkoord. Als gevolg hiervan werd de yen omhoog geduwd en werd Japan gedwongen om zijn financiële markt te openen en zijn financiële systeem te hervormen. Het

Plaza-akkoord bracht een zware klap toe aan het groeimomentum van de Japanse economie, waardoor Japan achterbleef bij wat later "drie verloren decennia" werd genoemd.

◆ Amerika's economische en financiële hegemonie is een geopolitiek wapen geworden. Door te verdubbelen op unilaterale sancties en "long-arm jurisdiction", hebben de Verenigde Staten nationale wetten aangenomen zoals de International Emergency Economic Powers Act, de Global Magnitsky Human Rights Accountability Act en de Countering America's Adversaries Through Sanctions Act, en een reeks uitvoerende bevelen geïntroduceerd om specifieke landen, organisaties of individuen te sanctioneren. Statistieken tonen aan dat Amerikaanse sancties tegen buitenlandse entiteiten met 933 procent zijn toegenomen van 2000 tot 2021. Alleen al de regering-Trump heeft meer dan 3.900 sancties opgelegd, wat neerkomt op drie sancties per dag. Tot nu toe hebben de Verenigde Staten economische sancties opgelegd aan bijna 40 landen over de hele wereld, waaronder Cuba, China, Rusland, de DPRK, Iran en Venezuela, wat bijna de helft van de wereldbevolking treft. "De Verenigde Staten van Amerika" heeft zichzelf veranderd in "de Verenigde Staten van Sancties." En "long-arm jurisdiction" is gereduceerd tot niets meer dan een instrument voor de Verenigde Staten om hun staatsmacht te gebruiken om economische concurrenten te onderdrukken en zich te bemoeien met normale internationale zaken. Dit is een ernstige afwijking van de principes van de liberale markteconomie waar de Verenigde Staten al lang mee pronken.

IV. Technologische hegemonie – monopolie en onderdrukking

De Verenigde Staten proberen de wetenschappelijke, technologische en economische ontwikkeling van andere landen te belemmeren door monopolieposities, onderdrukkingsmaatregelen en technologische beperkingen op het gebied van hightech.

◆ De Verenigde Staten monopoliseren intellectueel eigendom in naam van bescherming. Profiterend van de zwakke positie van andere landen, met name ontwikkelingslanden, op het gebied van intellectuele eigendomsrechten en de institutionele leegstand in relevante velden, oogsten de Verenigde Staten buitensporige winsten door monopolie. In 1994 duwden de Verenigde Staten de Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS) naar voren, waarmee het geamerikaniseerde proces en de normen voor intellectuele eigendomsbescherming werden afgedwongen in een poging om het monopolie op technologie te verstevigen.

In de jaren 80 lanceerden de Verenigde Staten het "301"-onderzoek om de ontwikkeling van de Japanse halfgeleiderindustrie in te dammen, bouwden ze onderhandelingsmacht op in bilaterale onderhandelingen via multilaterale overeenkomsten, dreigden ze Japan te bestempelen als oneerlijke handelspartner en legden ze vergeldingstarieven op, waardoor Japan gedwongen werd de US-Japan Semiconductor Agreement te ondertekenen. Als gevolg hiervan werden Japanse halfgeleiderbedrijven bijna volledig uit de wereldwijde concurrentie verdreven en daalde hun

marktaandeel van 50 procent naar 10 procent. Ondertussen grepen een groot aantal Amerikaanse halfgeleiderbedrijven, met de steun van de Amerikaanse overheid, de kans en pakten ze een groter marktaandeel.

◆ De Verenigde Staten politiseren, wapenen technologische kwesties en gebruiken ze als ideologische hulpmiddelen. De Verenigde Staten hebben het concept van nationale veiligheid te ver doorgevoerd en de staatsmacht gemobiliseerd om het Chinese bedrijf Huawei te onderdrukken en te straffen, de toegang van Huawei-producten tot de Amerikaanse markt te beperken, de levering van chips en besturingssystemen stop te zetten en andere landen te dwingen Huawei te verbieden om lokale 5G-netwerkconstructies uit te voeren. Ze hebben zelfs Canada overgehaald om Huawei's CFO Meng Wanzhou bijna drie jaar lang onterecht vast te houden.

De Verenigde Staten hebben een reeks smoesjes verzonnen om de Chinese hightechbedrijven met wereldwijde concurrentie aan te pakken en hebben meer dan 1.000 Chinese bedrijven op sanctielijsten gezet. Daarnaast hebben de Verenigde Staten ook controles opgelegd aan biotechnologie, kunstmatige intelligentie en andere high-end technologieën, exportbeperkingen versterkt, investeringsscreening aangescherpt, Chinese sociale media-apps zoals TikTok en WeChat onderdrukt en Nederland en Japan gelobbyd om de export van chips en gerelateerde apparatuur of technologie naar China te beperken.

De Verenigde Staten hanteert ook dubbele normen in hun beleid ten aanzien van Chinese technologische professionals. Om Chinese onderzoekers buitenspel te zetten en te onderdrukken, is sinds juni 2018 de geldigheid van visa voor Chinese studenten met een hoofdvak in bepaalde hightech-gerelateerde disciplines ingekort, zijn er herhaaldelijk gevallen geweest waarin Chinese geleerden en studenten die naar de Verenigde Staten gingen voor uitwisselingsprogramma's en studie onterecht werden geweigerd en lastiggevallen, en is er een grootschalig onderzoek uitgevoerd naar Chinese geleerden die in de Verenigde Staten werkten.

◆ De Verenigde Staten verstevigen hun technologische monopolie in naam van de bescherming van de democratie. Door kleine blokken te bouwen op technologie, zoals de "chips alliance" en "clean network", hebben de Verenigde Staten labels van "democratie" en "mensenrechten" op high-tech geplakt en technologische kwesties veranderd in politieke en ideologische kwesties, om zo excuses te verzinnen voor hun technologische blokkade tegen andere landen. In mei 2019 hebben de Verenigde Staten 32 landen gerekruteerd voor de Prague 5G Security Conference in Tsjechië en het Prague Proposal uitgegeven in een poging om de 5G-producten van China uit te sluiten. In april 2020 kondigde de toenmalige Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Mike Pompeo het "5G clean path" aan, een plan dat is ontworpen om een technologische alliantie op het gebied van 5G op te bouwen met partners die verbonden zijn door hun gedeelde ideologie over democratie en de noodzaak om "cyberveiligheid" te beschermen. De maatregelen zijn in essentie

de pogingen van de VS om hun technologische hegemonie te behouden door middel van technologische allianties.

◆ De Verenigde Staten misbruiken hun technologische hegemonie door cyberaanvallen uit te voeren en afluisteren. De Verenigde Staten staan al lang bekend als een "imperium van hackers", dat de schuld krijgt van de wijdverbreide cyberdiefstal over de hele wereld. Het land heeft allerlei middelen om alomtegenwoordige cyberaanvallen en -bewaking af te dwingen, waaronder het gebruik van analoge basisstationsignalen om toegang te krijgen tot mobiele telefoons voor gegevensdiefstal, het manipuleren van mobiele apps, het infiltreren van cloudservers en het stelen via onderzeese kabels. De lijst is eindeloos.

De Amerikaanse surveillance is willekeurig. Iedereen kan het doelwit zijn van haar surveillance, of het nu rivalen of bondgenoten zijn, zelfs leiders van bondgenoten zoals de voormalige Duitse bondskanselier Angela Merkel en verschillende Franse presidenten. Cybersurveillance en aanvallen die door de Verenigde Staten worden uitgevoerd, zoals "Prism", "Dirtbox", "Irritant Horn" en "Telescreen Operation", zijn allemaal bewijzen dat de Verenigde Staten haar bondgenoten en partners nauwlettend in de gaten houdt. Dergelijke afluisterpraktijken op bondgenoten en partners hebben al tot wereldwijde verontwaardiging geleid. Julian Assange, de oprichter van Wikileaks, een website die Amerikaanse surveillanceprogramma's heeft onthuld, zei dat "je niet mag verwachten dat een wereldwijde surveillance-supermacht met eer of respect handelt. Er is maar één regel: er zijn geen regels."

V. Culturele hegemonie – het verspreiden van valse verhalen

De wereldwijde expansie van de Amerikaanse cultuur is een belangrijk onderdeel van haar externe strategie. De Verenigde Staten hebben vaak culturele hulpmiddelen gebruikt om haar hegemonie in de wereld te versterken en te behouden.

◆ De Verenigde Staten verankert Amerikaanse waarden in haar producten zoals films. Amerikaanse waarden en levensstijl zijn een gebonden product aan haar films en tv-shows, publicaties, mediacontent en programma's van de door de overheid gefinancierde non-profit culturele instellingen. Het vormt zo een culturele en publieke opinieruimte waarin de Amerikaanse cultuur heerst en culturele hegemonie handhaaft. In zijn artikel The Americanization of the World, legde John Yemma, een Amerikaanse wetenschapper, de echte wapens bloot in de Amerikaanse culturele expansie: Hollywood, de image design fabrieken op Madison Avenue en de productielijnen van Mattel Company en Coca-Cola.

Er zijn verschillende voertuigen die de Verenigde Staten gebruikt om hun culturele hegemonie te behouden. Amerikaanse films worden het meest gebruikt; ze beslaan nu meer dan 70 procent van het wereldwijde marktaandeel. De Verenigde Staten exploiteren hun culturele diversiteit op

vaardige wijze om verschillende etniciteiten aan te spreken. Wanneer Hollywoodfilms de wereld overkomen, schreeuwen ze de Amerikaanse waarden die eraan verbonden zijn.

◆ De Amerikaanse culturele hegemonie uit zich niet alleen in "directe interventie", maar ook in "mediale infiltratie" en als "een trompet voor de wereld". De door de VS gedomineerde westerse media spelen een bijzonder belangrijke rol bij het vormen van de wereldwijde publieke opinie ten gunste van Amerikaanse inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van andere landen.

De Amerikaanse overheid censureert alle sociale mediabedrijven strikt en eist hun gehoorzaamheid. Twitter-CEO Elon Musk gaf op 27 december 2022 toe dat alle sociale mediaplatforms samenwerken met de Amerikaanse overheid om content te censureren, meldde Fox Business Network. De publieke opinie in de Verenigde Staten is onderhevig aan overheidsingrijpen om alle ongunstige opmerkingen te beperken. Google laat pagina's vaak verdwijnen.

Het Amerikaanse ministerie van Defensie manipuleert sociale media. In december 2022 onthulde The Intercept, een onafhankelijke Amerikaanse onderzoekswebsite, dat Nathaniel Kahler, ambtenaar van het Amerikaanse Central Command, in juli 2017 het openbare beleidsteam van Twitter opdracht gaf om de aanwezigheid van 52 Arabischtalige accounts op een door hem gestuurde lijst te vergroten, waarvan er zes prioriteit moesten krijgen. Een van de zes was bedoeld om Amerikaanse drone-aanvallen in Jemen te rechtvaardigen, bijvoorbeeld door te beweren dat de aanvallen nauwkeurig waren en alleen terroristen hadden gedood, geen burgers. Naar aanleiding van Kahlers richtlijn plaatste Twitter die Arabischtalige accounts op een "witte lijst" om bepaalde berichten te versterken.

◆De Verenigde Staten hanteert dubbele standaarden als het gaat om de persvrijheid. Ze onderdrukken en leggen media van andere landen op brute wijze het zwijgen op met verschillende middelen. De Verenigde Staten en Europa weren mainstream Russische media zoals Russia Today en de Sputnik uit hun landen. Platforms zoals Twitter, Facebook en YouTube beperken openlijk officiële accounts van Rusland. Netflix, Apple en Google hebben Russische kanalen en applicaties verwijderd uit hun diensten en app stores. Er wordt een ongekende draconische censuur opgelegd aan Rusland-gerelateerde content.

◆De Verenigde Staten misbruiken hun culturele hegemonie om een "vreedzame evolutie" in socialistische landen teweeg te brengen. Ze richten nieuwsmedia en culturele organisaties op die zich richten op socialistische landen. Ze pompen duizelingwekkende bedragen aan publieke fondsen in radio- en tv-netwerken om hun ideologische infiltratie te ondersteunen, en deze spreekbuizen bombarderen socialistische landen in tientallen talen met opruiende propaganda, dag en nacht.

De Verenigde Staten gebruiken desinformatie als speerpunt om andere landen aan te vallen en hebben er een industriële keten omheen gebouwd: er zijn groepen en individuen die verhalen verzinnen en deze wereldwijd verspreiden om de publieke opinie te misleiden met behulp van vrijwel onbeperkte financiële middelen.

Conclusie

Terwijl een rechtvaardige zaak brede steun krijgt van zijn kampioen, veroordeelt een onrechtvaardige zaak zijn achtervolger tot een outcast. De hegemonische, dominante en pesterige praktijken van het gebruiken van kracht om de zwakken te intimideren, het nemen van anderen met geweld en list en het spelen van zero-sum games, veroorzaken ernstige schade. De historische trends van vrede, ontwikkeling, samenwerking en wederzijds voordeel zijn onstuitbaar. De Verenigde Staten hebben de waarheid met hun macht overstemd en rechtvaardigheid vertrapt om eigenbelang te dienen. Deze unilaterale, egoïstische en regressieve hegemonische praktijken hebben groeiende, intense kritiek en tegenstand van de internationale gemeenschap opgeleverd.

Landen moeten elkaar respecteren en elkaar als gelijken behandelen. Grote landen moeten zich gedragen op een manier die past bij hun status en het voortouw nemen in het nastreven van een nieuw model van staat-tot-staatrelaties met dialoog en partnerschap, niet confrontatie of alliantie. China verzet zich tegen alle vormen van hegemonisme en machtspolitiek en wijst inmenging in de interne aangelegenheden van andere landen af. De Verenigde Staten moeten serieus zelfonderzoek doen. Ze moeten kritisch kijken naar wat ze hebben gedaan, hun arrogantie en vooroordelen loslaten en stoppen met hun hegemonische, dominante en pestende praktijken.